

14-03-1980

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

11.221/I/P

Mijnheer de Minister,

In zitting van 7 februari 1980 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) uw vraag om advies behandeld inzake het taalgebruik bij het afleveren van bijzondere identiteitskaarten en verblijfsvergunningen bedoeld in het K.B. dd. 6 december 1955 (B. St. dd. 20.01.56).

Op de eerste vraag in welke taal de inlichtingsbulletins dienen gesteld te worden die om praktische redenen aan vreemde zendingen of internationale organisaties welke in België gevestigd zijn toegezonden worden, is de Commissie van oordeel dat, gezien er in België drie officieel erkende talen zijn nl. het Frans, het Nederlands en het Duits, het aangewezen lijkt dat uw diensten ééntalige inlichtingsbulletins ter beschikking stelt zodat de betrokken vreemdelingen een bulletin gesteld in één van deze drie talen kan kiezen.

Dit belet niet dat het de betrokkene vrij staat het gekozen inlichtingsbulletin in een vreemde taal in te vullen of zelfs een persoonlijke brief aan uw departement te richten.

.../...

Wat betreft het doorgeven van deze inlichtingen aan de gemeenten waar de drie laatste categorieën hun verblijfplaats hebben, dient het artikel 39 van de taalwetgeving toegepast te worden d.w.z. dat voor

- a) gemeenten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van het gebied dient gebruikt te worden;
- b) de randgemeenten het Nederland dient gebezigd te worden;
- c) de gemeenten uit Brussel-Hoofdstad de door de particulier gebruikte taal dient toegepast te worden voor zover deze in het Frans of het Nederlands is.

Wat ten slotte de taal aangaat waarin de identiteitskaarten en de vergunningen dienen afgeleverd te worden, is het artikel 42 van dezelfde wetgeving van toepassing luidens hetwelk de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen stellen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik heeft gevraagd.

Derhalve dient én de gedrukte tekst én de aanvulling ervan uitsluitend in één van de drie landstalen voor te komen; vreemdelingen dienen hun keuze tussen één dezer talen te doen.

Het argument dat vreemdelingen niet noodzakelijk deze drie officiële talen kennen, kan terzake niet ingeroepen worden gezien het hier gaat om een wetgeving van openbare orde.

Hoogachtend,

DE VOORZITTER,

[Redacted signature block]